

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: C. T., narozená dne X
bytem X
proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2020, č. j. MHMP 1525040/2020, sp. zn. S-MHMP 1164785/2020/STR

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 16. 12. 2020, kterou podala spolu s panem L. Y., bytem jako žalobkyně, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2020, č. j. MHMP 1525040/2020, sp. zn. S-MHMP 1164785/2020/STR (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního (dále jen „stavební úřad“), ze dne 2. 7. 2020, č. j. P4/297386/20/OST/OLJO, sp. zn. P4/080785/20/OST/OLJO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Řízení o žalobě bylo ve vztahu k žalobci L. Y. zastaveno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9A 135/2020- 32 pro nezaplacení soudního poplatku a v řízení tak bylo pokračováno pouze se žalobkyní.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. J.

II. Prvostupňové rozhodnutí

3. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 178 odst. 2 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), kterého se měla dopustit tím, že v období od ledna 2019 do 11. 6. 2019 v rozporu s § 108 stavebního zákona provedla změnu stavby rodinného domu č. p. X, ul. X, v k. ú. X, spočívající v nástavbě, přístavbě a stavebních úpravách, na pozemku parc. č. X a X v k. ú. X, a to bez společného povolení, a proto jí byla uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a zároveň povinnost uhradit náklady řízení o přestupku ve výši 1 000 Kč. Stejně tak byl uznán vinným z přestupku i pan L. Y.

III. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

4. Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že pokuta ve výši 20 000 Kč uložená žalobkyni se snižuje na částku 10 000 Kč. Dle žalovaného se však skutek stal, a pokuta ve výši 10 000 Kč by tak měla žalobkyni do budoucna odradit od opakování popsaného protiprávního jednání. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
5. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyšel ze zjištění, že žalobkyně spolu s panem L. Y. provedli nepovolené stavební úpravy stávajícího rodinného domu (resp. jedné poloviny dvojdomu) o půdorysu cca 9,95 x 7,93 m se sedlovou střechou, který má 2 nadzemní podlaží, suterén pod částí půdorysu a podkroví. Nepovolené stavební úpravy, které byly na domě provedeny, spočívaly : 1) ve vybourání převážné části vnitřního schodiště mezi 1. NP a 2.NP, 2) v úpravě dispozic vedoucích ke vzniku dvou samostatných bytů z původní jedné bytové jednotky a 3) v ubourání komína v celé výšce. Nad prostorem po vybouraném schodišti bylo provedeno zastropení z dřevěných trámů a dřevoštěpkových desek. V úrovni 1.nadzemního podlaží (1NP) byl na severní straně domu před vstupem do stavby na základech bývalé verandy o půdorysných rozměrech 3,3 x 4,5 m realizován dřevěný přístřešek zastřešený polykarbonátovými deskami. Druhé nadzemní odlaží (2NP) je přístupné po dřevěném žebříkovém schodišti při východní straně domu, které vystupuje z dřevěné podesty o půdorysných rozměrech 1,3 x 1,3 m v úrovni 1.NP, která má pochozí plochu ve výšce 1,1 m nad terénem. Z terénu vedou k této dřevěné podestě 4 dřevěné stupně. Vstup do 2. NP je realizován nově vybouranými dveřmi v úrovni 2.NP ve východní fasádě domu, před nimiž je nově realizován přístřešek tvořený dřevěnou konstrukcí krytou svrchu polykarbonátem.
6. Žalovaný uvedl, že žalobkyni provedené změny vyžadovaly stavební povolení, neboť žalobkyně v rámci úpravy domu zasáhla do nosných konstrukcí a změnila vzhled stavby. Žalobkyně byla tedy povinna doplnit dokumenty potřebné pro dodatečné povolení (ověřenou projektovou dokumentaci stavby). Textová část dokumentace nebyla v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., doložená výkresová dokumentace byla nedostatečná, chyběly základní kóty, navržené změny byly vyznačeny pouze ve formě skic.
7. K odvolacím námitkám žalobkyně, že při nahlížení do spisu ona i pan L. Y. jako stavebníci neobdrželi potřebné rozhodnutí o přestupku, že ke stavebním úpravám nezískali účinné konzultace a vlivem nespolehlivých projektantů nemohli vypracovat projekt předmětných úprav, jakož i k popisu událostí a jednání ve stavebním řízení žalovaný uvedl, že se stavebníky opakovaně jednal, žalobkyni opakovaně poučil o postupech podle stavebního zákona a správního řádu. Žalobkyně nepožádala o dodatečné povolení stavby v zákonné lhůtě. Součástí spisu je osvědčení žalobkyně o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 18. 5. 2016 i

prohlášení žalobkyně, že ovládá jednací jazyk (češtinu). Pokud žalobkyně přesto nebyla schopna pochopit doporučení a pokyny ze stavebního úřadu, měla v dané věci oslovit projektanta, který by byl schopen celou záležitost vyřídit. Žalobkyně se rozhodně neměla řídit neověřenými informacemi z internetu. Oprávněné úřední osoby se v této souvislosti rovněž žalobkyni opakovaně doporučovaly přizvat ke komunikaci se stavebním úřadem schopného tlumočníka.

IV. Žaloba

8. Žalobkyně v podané žalobě předně namítala, že se žalovaný nevypořádal s jejími odvolacími námitkami a plně na ně odkázala.
9. Žalobkyně má za to, že odůvodnění a předpoklad napadeného rozhodnutí, že k provedení předmětné změny stavby bylo zapotřebí pracomocného společného stavebního povolení a projektové dokumentace, kterou však žalobkyně ani druhý stavebník nedisponovali, nejsou správné. Poukázala na to, že se jedná o dvě zcela odlišné věci.
10. První věcí je rozšíření domu. K tomu uvedla, že si pro přípravu žádosti o rozšíření bydlení najala 2 designéry. Druhý designér dne 13. 3. 2019 podal neúplnou žádost. Žádost o rozšíření domu se pořád zpožďovala a stávající dům naléhavě potřeboval opravu, bylo přistoupeno k renovaci domu.
11. K renovaci domu žalobkyně uvedla, že před zahájení rekonstrukce domu se obrátila na stavební úřad ke konzultaci ve dnech 7.12.2017, 11.6.2018, 26.6.2019 a 5.2.2020, ale žádný úředník ze stavebního úřadu jí neposkytl odpovídající informace, dokonce tyto informace vyloženě odmítli poskytnout. Žalobkyně se tedy musela obrátit na sociální síť, sousedy, dodavatele staveb atd. Žalobkyně začala rekonstrukci domu až poté, kdy se dozvěděla, že příslušná rekonstrukce domu nepotřebuje žádnou stavební žádost. Žalobkyně dodala, že kůlna a venkovní dřevěná schodiště musely být postaveny kvůli úniku deště uvnitř a uchování tepla, a byly dočasně postaveny z odpadního dřeva, v budoucnosti budou odstraněny.
12. Žalobkyně namítala, že byla stavebním úřadem zkrácena na právu na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Dle žalobkyně stavební úřad porušil svou povinnost poskytovat informace o své činnosti vhodným způsobem.
13. Žalobkyně navrhla, aby soud zrušil jak rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, tak i napadené rozhodnutí žalovného.

V. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že vypořádal všechny námitky, které žalobkyně v odvolání uplatnila a na správnosti jejich vypořádání trvá. Poukázal na to, že žalobní námitky jsou podobné jako ty vznesené i v podaném odvolání. Žalobkyně měla zřejmě snahu pro plánovanou rekonstrukci a rozšíření rodinného domu získat stavební povolení, což se jí však nepodařilo. Pokud tvrdí, že „designéři“ (zřejmě projektanti) nepracovali tak jak měli a nepodali na stavební úřad úplnou žádost, není to problém stavebního úřadu. Žalobkyně musela vědět, že k provedení stavby potřebuje nějaké opatření stavebního úřadu a přesto stavbu provedla bez něj.

15. Tvrzení žalobkyně je ve vztahu k žalovanému rozhodnutí bezpředmětné, žalobkyně provedla stavbu bez opatření stavebního úřadu a byla následně uznána vinnou z výše uvedeného přestupku.
16. K odvolání žalobkyně na Listinu základních práv a svobod žalovaný uvedl, že žalobkyně nepochopila obsah daného článku Listiny, který je garantuje základní politická práva, to znamená svobodu projevu, právo vyjadřovat své názory, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace.
17. Správní orgány mají obecnou poučovací povinnost účastníků řízení a mají povinnost informovat o své činnosti jako takové. Nejedná se však o právo na právní poradenství. Stavební úřad nemůže suplovat práci projektantů a právníků, jak si to představuje žalobkyně. Je nepochybné, že na straně žalobkyně je jazyková bariéra, kterou si však žalobkyně odmítá připustit. Stavební úřad žalobkyni opakovaně poučil, že by bylo vhodné, aby při komunikaci používala tlumočnicka, což však žalobkyně opakovaně odmítla.
18. Žalovaný v tomto směru odkázal na obsah správního spisu stavebního úřadu, jehož obsahem je i osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky a další prohlášení žalobkyně, že českému jazyku rozumí.
19. Žalovaný trval na správnosti napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí změnil a snížil žalobkyni pokutu z důvodu větší přiměřenosti výše sankce, nicméně skutek tak, jak je popsán stavebním úřadem, se stal. K situaci do jisté míry přispěla komunikační bariéra, za kterou však nese odpovědnost i žalobkyně.
20. Žalovaný navrhl, aby podaná žaloba byla zmínuta.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů. Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.)
22. Žaloba není důvodná.
23. Soud předně na adresu žalobkyně poukazuje na to, že předmětem přezkumu napadeného rozhodnutí je zjištění a posouzení, zda se žalobkyně dopustila přestupku proti stavebním předpisům tím, že provedla změnu stavby rodinného domu bez příslušného společného povolení (územního a stavebního), resp. jiného opatření stavebního úřadu, které by odpovídalo povaze provedených úprav. V dané věci byla kontrolní prohlídkou stavebního úřadu prokazatelně zjištěna nástavba, přístavba a stavební úpravy popsané v rozhodnutí, které nepochybně vydání příslušného stavebního opatření odůvodňovaly, bez ohledu na to, zda žalobkyně odlišuje rozšíření domu a renovaci domu.
24. Žalobkyně ve své obraně proti obvinění z přestupku a uložené pokutě neučinila předmětem sporu posouzení charakteru stavebně technických úprav, které by vyvracely potřebnost stavebního povolení či jiného opatření stavebního úřadu, jehož neexistence je podstatou přestupku, ale okolnosti stavebního řízení, za nichž, dle jejího názoru, nebyla žalobkyni ze strany stavebního řádu poskytnuta náležitá součinnost a nebyly poskytnuty takové informace, které by její stavební záměry řešily. V podané žalobě se uvádí, že

žalobkyně několikrát žádala stavební úřad o konzultace, avšak ze správního spisu a ani z jejích podání nelze dovodit jaké informace potřebné pro stavební povolení požadovala. Zásadní skutečností, pro kterou nebylo dokončeno řízení o žádosti o stavební povolení a posléze i o žádosti o dodatečné povolení stavby byly problémy či nedorozumění s projektanty při přípravě stavby před tím, než byla věc předložena stavebnímu úřadu.

25. Podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) je to stavebník, kdo předkládá žádost o vydání územního a stavebního povolení podloženou odpovídající projektovou dokumentací a dalšími doklady dle požadavků stavebního zákona.
26. Podle § 152 odst. 1 stavebního zákona v rozhodném znění stavebník je povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby; tato povinnost se týká i terénních úprav a zařízení. Přitom musí mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství. K tomu je povinen zajistit provedení a vyhodnocení zkoušek a měření předepsaných zvláštními právními předpisy. Tyto povinnosti má i u staveb a jejich změn nevyžadujících stavební povolení ani ohlášení nebo u jiného obdobného záměru, například zřízení reklamního zařízení. U staveb prováděných svépomocí je stavebník rovněž povinen uvést do souladu prostorové polohy stavby s ověřenou projektovou dokumentací. O zahájení prací na stavbách osvobozených od povolení je povinen v dostatečném předstihu informovat osoby těmito pracemi přímo dotčené.
27. Podle § 152 odst. 2 stavebního zákona v rozhodném znění stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.
28. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala dne 13.3.2019 žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na stavební záměr : „Rekonstrukce rodinného domu X“, kterou však 17.4.2019 vzala zpět z důvodu nekompletní dokumentace a dne 28.5.2019 byly v stavebním úřadě na kontrolní prohlídce shledány předmětné změny stavby provedené bez stavebního povolení, což vyplývá z protokolu o kontrolní prohlídce a z pořízené fotodokumentace.
29. Správní spis neobsahuje žádné úřední záznamy o tom, o jakých otázkách probíhaly žalobkyní v žalobě datované konzultace, kdy jí mělo být odmítnuto poskytnutí informací a ani jaké informace žádala. Soud tedy vycházel z následujících skutečností, které mají oporu ve správním spise.
30. Ze sdělení stavebního úřadu ze dne 29.11.2019 k nejasnému podání žalobkyně (poděkování za podporu a radu) vyplývá, že žalobkyně byla informována o tom, jaké doklady se přikládají k dodatečnému povolení stavby.
31. Z úředního záznamu o jednání dne 5. 2. 2020, je patrné, že žalobkyně se dostavila na stavební úřad a přinesla ke konzultaci koncept žádosti o dodatečné povolení stavby. Se žalobkyní bylo dohodnuto, že se dále dostaví k jednání minimálně s tlumočníkem, raději i s projektantem.
32. V podání ze dne 12. 2. 2020 žalobkyně českým jazykem, třebaže hůře srozumitelný způsobem, uvedla, že po zaslání formuláře žádosti o stavební povolení dne 5. 2. 2020

navštívila stavební úřad „*se svým synem jako tlumočníkem*“, kde byla upozorněna, že má „*najít jiného dospělého tlumočníka*“. Bylo jí také sděleno, že „*tyhle dokumenty nestačí*“.

33. V oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 17. 2. 2020 byla žalobkyně ve smyslu správního řádu poučena o svých právech a povinnostech.
34. Dne 13. 5. 2020 žalobkyně v rámci nahlížení do spisu předložila stavebnímu úřadu osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 18. 5. 2016. Současně v písemném vyjádření uváděla okolnosti svých jednání s architekty a další společnostmi s tím, že s nimi stavebníci konzultovali úpravy domu.
35. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020 žalobkyně uvedla, že dne 11. 6. 2018 při setkání na stavebním úřadě za účasti překladatelky jí bylo mj. řečeno, že „*není povoleno navrhovat okna v podkrovní*“, „*není dovoleno vyrábět arkýřová okna*“. Žalobkyně rovněž v tomto podání konstatovala, že jí dne 28. 5. 2019 inspektor ze stavebního úřadu sdělil, že musí nejprve předložit jednoduchý projektový dokument do 30 dnů.
36. Z úředního záznamu ze dne 20. 7. 2020 plyne, že s žalobkyní bylo opakovaně jednáno, žalobkyně byla opakovaně poučena o postupech nejen podle stavebního zákona, ale též podle správního řádu. Opakovaně jí bylo doporučeno, aby se nechala ve věci zastoupit odborně zdatnou osobou.
37. Z uvedeného skutkové stavu věci vyplývá, že žalobkyně doložila osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky již ze dne 18. 5. 2016, tedy již několik let platný certifikát, na základě něhož má prokazatelně alespoň základní znalosti českého jazyka tak, aby se alespoň v základu dokázala dorozumět se správními orgány. Žalobkyně byla také opakovaně správními orgány poučována o vhodnosti tlumočníka a byla informována o vhodnosti právního zastoupení, aniž by žalobkyně toto poučení reflektovala a využila služeb tlumočníka či o jeho služby správní orgán požádala. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 2 Afs 36/2007-86 je po osobě, která český jazyk méně ovládá, možno „*...spravedlivé požadovat, aby skutečnost, že jazyku, v němž se vede řízení, nerozumí, dala příslušnému orgánu najevo, je-li schopna tak učinit*“. Soud shledal, že pokud žalobkyně byla poučována o vhodnosti tlumočníka, dokonce opakovaně, a tohoto práva se přesto rozhodla nevyužít, nemůže tato skutečnost jít k tíži správním orgánům.
38. Pokud žalobkyně sama výslovně ve svých podáních zmiňovala konkrétní informace o legislativních omezeních týkajících se jí zamýšlených a dále i realizovaných stavebních úprav a pokud žalobkyně zároveň uvedla, že stavební úřad jí předložené dokumenty označil jako nedostatečné, sama tak nerozporuje, že jí určité návodné poučení bylo poskytnuto. Žalobkyně byla při jednání se stavebním úřadem ze strany tohoto úřadu přiměřeně informována o podmínkách povolení stavebního záměru, stavební úřad ji vyzýval k jednání za účasti tlumočníka a projektanta, ze strany správních orgánů jí tedy byla v souladu se zásadami činnosti správních orgánů poskytnuta přiměřená součinnost. Není úkolem stavebního úřadu, aby za stavebníka vyřizoval jeho žádost o vydání příslušného rozhodnutí a vedl jej ke kompletaci žádosti. Stavební úřad je povolán k tomu, aby záměr stavebníka provést konkrétní stavební činnost podrobil kontrole z hlediska veřejných zájmů chráněných stavebními jinými předpisy.

39. Uvedené okolnosti ohledně jednání žalobkyně se stavebním úřadem a postup stavebního úřadu tedy nevytvářejí důvod, který by konvalidoval protiprávní jednání žalobkyně a byl způsobilý vést ke zrušení rozhodnutí o přestupku. Tyto okolnosti na podstatě spáchaného přestupku ničeho nemění.
40. Podstatou spáchaného přestupku a rozhodující skutečností je, že žalobkyně spolu s dalším stavebníkem prováděli stavební úpravy rodinného domu bez příslušného rozhodnutí a povolení stavebního úřadu, aniž následovali poučení stavebního úřadu, jak při podávání žádostí o stavební povolení, tak i ohledně jednání před stavebním úřadem. Přitom, jak je ze spisu patrné, sami o své vůli na základě mylných či nepřesných informací od jiných osob posuzovali, zda k jejich zamýšlenému záměru je ze zákona vyžadováno stavební povolení či nikoliv. Přitom žalobkyně měla možnost se řídit poučením od stavebního úřadu a v případě své neznalosti se dále obrátit na advokáta či jinou vhodnou osobu. Soud tak neshledal, že by stavební úřad žalobkyni neposkytl dostatečnou součinnost a postupoval v rozporu se zásadami správního řízení. Přesto žalobkyně provedla změnu stavby předmětného rodinného domu spočívající v nástavbě, přístavbě a stavebních úpravách bez příslušného povolení a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku, což žalobkyně v podané žalobě ani nespornuje.
41. Pokud jde o obecný odkaz žalobkyně na námitky uplatněné v odvolání, k takové koncepci žaloby se již několikrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 22.8.2019, č.j. 2As 284/2018-38 a tam citované judikatuře tak, že ....*“požadavek rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu ve správní žalobě není splněn pouhým odkazem na námitky uplatňované ve správním řízení odvolacím, již proto, že tyto námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí (I. stupně), než které je předmětem přezkoumání soudem,..... žalobce je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti naříkaného rozhodnutí explicitně v žalobě uvést a vymezit tak rozsah soudní kontroly rozhodnutí správního orgánu,.....žalobní body byl přitom žalobce povinen vymezit přímo v žalobě, povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti nelze nahradit obecným odkazem na argumenty uplatněné v podáních činěných v předcházejícím řízení, ... žalobce nemůže v žalobě jen odkázat např. na podané odvolání, ale musí uvést, proč považuje způsob, jakým se odvolací orgán s odvolacími námitkami vyrovnal, za nedostatečný,..... je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě. Vychází se z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení.*
42. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí odvolací námitky žalobkyně byly v jednotlivostech vypořádány a jejich vypořádání reaguje na jejich obsah, převážně odkazující na fragmenty jednání žalobkyně se stavebním úřadem. Odkaz na tyto námitky v podané žalobě není ani argumentačně významný pro podstatu věci, neboť neposkytuje náležitou oponenturu proti zjištění, že žalobkyně prováděla změny stavby bez společného stavebního povolení.
43. Zcela od věci je žalobní námitka porušení práva žalobkyně na informaci dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Soud přisvědčuje žalovanému, že ve stavebním řízení je součinnost správního orgánu s účastníky řízení regulována stavebními předpisy a zásadami správního řízení. Právo na informace dle čl. 17 Listiny je politickým právem, které garantuje právo na informace o činnosti orgánů veřejné moci a nachází své konkrétní uplatnění postupem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V dané věci takové řízení o žádosti žalobkyně vedeno nebylo.

VI. Závěr a náklady řízení

44. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Soud ve věci rozhodoval bez jednání, když k takovému postupu a k výzvě soudu byly splněny podmínky dle § 51 s.ř.s.
45. Výrok o nákladceh řízení j dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Soud žalobkyni z důvodu neúspěšnosti žaloby nepřiznal náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak náklady řízení nad rámec běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 29. listopadu 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu